

வேல் பம்பலர் துணை.

பஞ்சபாணன் திருப்புகழ்.

கோண்டிச சித்து

குடும்பி

இதுகள் அடங்கியது.

இவை

ஸ்ரீ ஸ்ரீ மாயூரம் மாயூரநாதசுவாமி கோவில் தேற்குவிதி

வீ. நா. கோவிந்தசாமி பண்டாராச்சி அவர்களால்

இயற்றியதை

ஸ்ரீ ஞானவெட்டி சுவாமிகளால் பார்க்கப்பட்டு

ஷஷபூர் ஷஷ தெரு முக்கத்தேவர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டபடி

ஆக்கூர்.

வே. முருகப்ப ஆசாமி

ஷஷபூர் கோவிந்தசாமி பத்தர்

இவர்கள் பொருளுதையினால்

மாயூரம் கமலா பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912

Q26:417

N12

170485

பஞ்சபாணன் திருப்புகழ்.

வேண்பா.

ஐயங்கரனைச் சங்கரனாயன்மாலும்வேலவனை
சங்கையறப்போற்றி ன்னன். றுளிக்ணயை - எங்கும்
கலைமகளின் பொற்பாதம்சற்றீரார் அடியுந்
தலைவணங்கி யான்பணிந்தேன் றுன்.

—ஸ்ரீ—

தானன-தானன-தானன- 3 தனதான

அண்டர் மாமுனிதேவர்கள் யாவரும்
கண்டுநின்பதம் போற்றிய கரிமுகா
பண்டுமால் மகன்கதைபுரயருள்தர

வருவாயே

மண்டபமாமணி மேடைகளாம்மலர்
வீசும்செங்கழணி ரோடைகளாமதில்
கின்னுலாவிடம் பேடைகளுடன்றதி

விளையாட

பதித்தபஞ்சனை மீதினில்இருந்திட
மதித்தமண்ணை தானவள்ளினைந்திட
விதித்ததோடியென உள்ளமுமுரிசிட

மனம்வேராய்

மண்டியிட்டுகிளி வாகனமீதினிர்
அண்டர்கோந்தபகை அழிக்கபோதினிர்
சண்டமாருதம்எனக் கணையுடனவர்

ராதவேகம்

கண்டுமாமத வேளுடனேரதி
தொண்டுசெய்துபின் னேகிடவேமதன்
செண்டுமாமலர் டெய்திடவே அவள்

மனனேக

செம்பொன்னடிச் சிறுகிண்கணியாட
கிலும்புஅசைந்திட வேரதியோட
சங்கரனைபோர் செய்திடமதனவர்

தானேக.

பஞ்சபாணத்திருப்புசும்

மன்தனங்கள் இரண்டுக்குலங்கிட
கோதைரதிக் கீரியாளும் ஊடர்ந்திட
பைம்பொன் னசங்கி கசங்கி அடைந்திட

பரியோடு

மத்தழியின் உடை தயர்போலே
மாமத வேலுடன் ரதிபின்னலே
செந்திடுவீர் சிவன் கண்ணுலே என

[1] சேர்ந்தேக

கம்பினிரம்பிய குண்டலமும் குழை
காதுமசைந்திடவே ஓயிலால் நடை
செம்பவளக்கதிர் முத்தொடு மேனியும்

சேர்ந்தாட

பட்டனுதர் பொலிபொட்டொடு வட்ட
சுட்டி அசைந்திடவே மணிகட்ட
சட்டமாக ரதியாளும் தடுத்திட

தானேக

எடுக்க பஞ்சக்கணைதனையே மதன்
தடுக்க மாதுரதி உரையேதென
கெடுக்கவே சிவன்தவநிலை யெதுவென

அவரேக

அம்பவளக் கொடியால் ரதிகண்டே
அன்னுபுனத்தாயர் சோர்ந்தவள் நின்றே
செம்பவளத்தினிரத்தது போல் முகம்

சேர்ந்தேக

கொண்டல்வண்ணன் தவக்கிளி வண்டே
கோதையர்கண்டு மயங்கிடும் மன்றே
கண்யோனும் தடுத்திட இன்றே

கணவேகம்

திங்கள் தரித்திடுவோனிடம் சண்டை
செய்திடதானும் மலர்க்கணை கொண்டே
எங்களுத்தமா ஏகிட நன்றே

இனிதாபம்

மாணைத் தரித்திடுவோன் தவங்கண்டு
மலர்பாணந்தனை மன்மதன் கொண்டு
நாணக்கருப்பு வில்லுடன் நின்று

அவனன்று

இந்தினை நூல்களை முடியில் முடிந்திட
ஒழுக்காளி முக்கமேனி சிவந்திட
தயகுணமாகவு நிகங்கை இருந்திட

[2] தவயோகம்

பஞ்சபாண திருப்புகழ்

பயிரருமுழு மரைதுலைத்தரித்தவர்
பகையொடு திரிபுரம்தன்னை யெரித்தவர்
பணிவரை அன் பொடுகாகுறி கொடுப்பரை

பணியாமல்

சொர்க்கதலத்தில் இருந்திடும் சேஷன்
துய்யநவத்தில் அமர்ந்திடும் பாசன்
சக்கரமேந்திவோன் விசுவாசன்

தானேக

முழுமதிக்கிரொளியதன்னை தரித்து
முகிலொடு தடமதிர் 'வேதம்பதித்து
முயலகளைகிரம்போதமித்தவர்

முனைகோபம்

பெருவெளி முகடு திரந்திடஅண்ட
பித்திகையொடு பெருந்தணல்மண்ட
செருமணி செம்பொர்க்கண்கள் திரந்திட

சிவயோகம்

அழலொடு திரிபுரம் மேலிட்டிட கடல்
அகழிகளொங்கும் கொதிப்பட்டிட அனல்
அமாருரைப்படி யேக சமர்த்தனை

அழிவாக

பண்டுபாமலர்க்கணைதனையேமதன்
தொண்டுசெய்து சடைமுடியோன்மேல் விட
அன் றாய்சன் அழல் விழிதிரந்திடமதன்

அணலாக

அவ்ந்த கெஜங்கள் ஒடிங்கி நடுங்கிட
ஆண்மையுடன் மலர்பானம் தெய்திட
நீவ்நடை கலைந்திடவே அனல் மூடிட

மதன்நீருக

வல்லளமல் திருமேனி அசைந்திட
மாதவ முடியினிர்க் கெங்கை இசைந்திட
அல்லப்படும்படி அங்கசன் எய்திட

[3] அதனாலே

மாசண முண்ட தேரையைப்போலே
மன்மதனை அனல் மூடியதாலே
பேசும்பரியொடு சேனைகள்மேலே

அணலாலே

மகரமாதா கொடிபடையுடனே மதன்
சிகர மேருகிரிதனில் படவே அவன்
பதர் வேரு துணையாரிலையே யென

விருதோடு

பஞ்சபாண திருப்புகழ்

ஜோதியான திருமால்மகனும் முன்
ஆதியான சிவன்தவநிலை யேகபின்
பாதியான பிறைகுடிய முடியதீர்

கண்ணிபாட

அம்புபட்டிடும் மான்போலே மதன்
வம்பிட்டிட சிவன்னிழியாலே முன்
சம்பட்டிபடும் மழுபோலே அவன்

கரியாக

இந்திரன்சொல்லினை தட்டாமல் மதன்
மந்திரமேருபோல் பட்டாரே முன்
அந்தாதேவர்கள் கெட்டாரோ என

மதியேங்க

என்னபாவங்கள் செய்தேனோ முன்
எழைக்கின்றான் வைதேனோ ஏன்
கன்னல்வேளை சிவன்எரித்தாரோ என

கனிவோடு

கன்னல்வேள் மனம் செய்திடவே
கல்யாணசோழபுரம் நாட்டிலே முன்
அன்னியருவோடு கூட்டிலே ஏனை

அன்பாக

அந்தணருடனே வேத முழங்க
அமர்யாவரும் வந்துமே தங்க
செந்தணல் போலொளிதாவி துலங்க

[4] மனம்செய்தாரே

அம்பநாத புரம்தில் அமர்ந்து
வம்பிடவே மதனம்பு பகர்ந்து
உம்மர்யாவரும் வந்துமே இருந்து

ஒருவாராய்

செம்பொன் னொலிப்பெரும் கங்கணமுற்றார்
சேர்ந்துமேதேவர்கள் யாவரும் ஒற்று
அன்புடன்மதவேன் கங்கணமுற்று

அதனோடு

விலியநல்லூர் எனும்பதி அடுக்க
வேகமுழங்கிட தேவரு மிருக்க
கவிஞர் தீர மதன்விலில்லை எடுக்க

கையோடு

சந்திர சேகரன் அழிளென்றறிந்து
தனியாகோபம் இந்திரன் தெரிந்து
அந்திரதேவர்கள் கண்டு பயந்து

அவரோட

பஞ்சபாண் திருப்புகழ்

பெருக்கமொடு ரவிகுதிமை யணிந்து
கொரிக்கையெனும் பதியதனில் அமர்ந்து
இருக்கரசன் நிஷ்டை தெரிந்து

எதிர்க்க

பஞ்சபாண் நல்லூரதைத் தேடி
பஞ்சபாண் மாமலரது கேடி
தஞ்சமென்று சிவன்பத பலர்தேடி

தஞ்சமென்று

தணலில்பட்டவர் வருவாரோமதன்
தங்கமேனியை தருவாரோ என
அமராயாவரும் வருவாரோ என

அவனென்க

மாதுரதிக்களி சிவனிடம் சென்று
மாளாத்துயருடன் அருகினில் நன்று
கேளாயென் டயர் சிவனை என்று

[5]

அவனன்று

நின் றுததும்பி முசுந்து வெதும்பி
நீரோட கண்ணீர் ததும்பி
இன்றுஎன்முகம் பாராயோ என

எதிர்க்க

மகனென் றென்னை பாராமல்
என் மன்மதனைன்று தெரியாமல்
முன்திருகோப மானீரே என

சிவநெடு

அனலில்பட்ட மன்மதவேதனை நீர்
அன்புடன் எழுப்பி என்முன்னாலே தா
புணலாவந்திட செய்வீர் காலே

புனிமேலே

மனகைதிப்படும் துயரதை கண்டு
மன்மதனை சிவனெ ழுப்பிடஅன்று
அங்கசன் யார்க்கும் அருபிதானென்று

அவரோத

மாதுரதிக்களி மன்மதனோடு
வாழ்ந்திட சீர்பெரும் சேர்முகநாடு
மாண்குயில் கூவியே பேடுகளாடு

புணையோடு

சென்னல்வினைந்து முன்சிட்டு கன்பலிய
தெய்வலோகத்தவர் பூமழை பொழிய
அன்னர்திக் கினியாவள் மகிழ

அதுபோலே

பஞ்சபாண திருப்புகழ்

நாமரைவேதம் இப்படி முழங்க
நானும் திரு புகழாக வழங்க
பாடி மழுவேந்திவோன் பதம் துலங்க

மகிழ்வீரே

மதலெதொல்லீன தாயவள் கண்டு
மகிழ்ந்திருப்பதை போலே னீரின் து
பிழைத்துவிருத்தால் பொருத்து சீர்பொ

[6]

அருள்வீரே

பஞ்சபாண திருப்புகழ்

முற்றிற்று.

மொண்டிச் சிந்து,

பாங்கிஒரு சிவனான் டேன் - மன் மதனும் - பஞ்சமலரஞ்சுகனை தன்னையெ
டுத்தோழ் சிவசிவன் முடிமேல் - யிசனுடெசன் - உருகுமலைகளெல்லாதவ
மதிலே - சாய்ந்தெரிந்துபாங்கெல்லாம் - புடப்பட்டென் - சாம்பலா
ர்போய்விடையம் - நிஷ்டையதிலே - டேய்க்கிவிடயிசன் முடிமேல் -
கெக்கையவனும் - இருந்துபுரண்டமுதுகலங்கிடவே - தேங்கிஒருபுரத்
தில் சின்ன - மன்மதனும் திக்கொடுக்கெனை எல்லாம் முக்கி அவர் - பூ
ந்ருவினு - ஓசையிடவே வீருதுகொடிபூவையர்படைகளெல்லாம் - மயங்கி
ட்டவே - மகரம் கிளியது - மேடலையிலுள்ள மானினங்கள் சிங்கம் புலி
கரடி எல்லாம் - அலைவாய் துருப்பதுபோல் புரண்டேவிட - அந்தரமுனி
வரெல்லாம் சிந்தைகலங்க - மலைவாய் - ருசையிலுள்ள நிகழ்களெல்லா
ம் - பயங்கிக்கொதிப்பதினால் தியங்கிவிட - உலைவாய் இருப்பதுபோலு
லகமெல்லாம் உருகசுமக்கும் சேடன்முடி வெதும்ப - சடசட சடவெ
ன்று - அண்டமுக்கி தாங்கமுடியாமல் அனல் ஒங்கியெரிய தடதட த
டவென்று தேவர்களெல்லாம் தங்க நிழல் இல்லையென்று அங்கம்பதர
வெடிபோல் யிளங்கிடுமாம் - சிலாலைகள் வெந்தணலைக்கண்டவுடன் - க
ரிகிடுமாம் ஆறுகளும் ஏரிகளெல்லாம் ஜலமில்லாமல் அடியோடே வர
ண்டது உலகமெல்லாம் - இப்படியாய் நிஷ்டையதினென மதனும் தனும் எ
டுத்த மலர்பாலாததை தொடுத்திவிட சங்கரன் விழியைத்திரக்க -
அனங்கனவர் - தங்கநிழலில்லையென்று அங்கம்பதரி - எடுத்தார் பெரு
ம் ஓட்டம் அங்கஜனும் யேரிவந்த ரதகிளிபுரவியுடன் படுத்தார் புவிமே
லே அய்யய்யோவென்று பதரிப்பதரியவர் கதரிடவே விழித்தார் அங்
கமுருக தவமுனையிலிண்புதப்பாய் போனமதன் சாம்பலாய்விடஇங்கி
ரமுனிவர்க்கப்பயம் அவர்க்கிசைந்த ரெத்தினமணிசித்திரகூடமண்டபங்
களும் எல்லாம் எரிந்துவிடவே யாவரும் கண்டு எங்கியே மனன்கலங்கி ஒ
ங்கி அழவே கொடுத்தார் வரமெனக்கு சங்கரனும் குறையொன்று மில்லை
மதன்குடியிருக்க இப்படியாய்கிணவுகண்டேன் சேடியரே என்னடியிதர்
க்கு பலன்சொல்லடிஎன்றார் (தனனம் தன தனனம்)

சூம்மி.

சூம்மியடி பெண்கள் சூம்மியடியிரு
கொங்கை சூலுங்கவே சூம்மியடி
நம்மையாளும் கரிமாடிகள் பாதத்தை
நாடிச்சூம்மியடியுக்கடி

சூம்மி

அஞ்சுமலர்க்கணை கையில் கொண்டு மதன்
நஞ்சணிந்தோனிடம் சென்று
அடி வஞ்சியரே மலர் கொண்டு
அதில் வாசிக்கும் நீங்காவண்டு அந்தப்
பிஞ்சுகள் மீதினில் எய்துவிடமதன்
அஞ்சி ஒடுங்கி அனலானார்

(சூம்மியடி) I

ஈசன் தவநிலை யேகிடவே ம
இன்பாதிக்கினி மா
பெரும் துன்பமுடனே அப்போ
மதனின் பசுகமினியே
அந்த ஆசை வலையை அழித்த முனிவரி
அண்டர்களால் வந்த சூ

ந்
து
து
து
ன
து

கையில் கணையுடன் ஸபய நடந்தவ
செய்யும் சூற்றமினியே
இந்த வையகங்கள் அழிக்கா
தெய்வலோகங்களும் பழிக்கா
செய்யும் தவனிலை யோடியின்மேல் க
எய்ததினால் வந்த சூ

ர்
தோ
தோ
தோ
ணை

தோ (சூம்மி) 3

ஆலிலைமேல் துயர்கொண்டிடும் மால்மகன்
அன்பும் மின்னுடனே னே போச்
பெருந்துன்பபட இனியாச்
நானும் நம்பியிருந்ததும் போச்
அம்புலியில் மதன் வம்புகள் செய்தா
அந்தகன் கையுயிராச்

சே
சே
சே
ரோ

சே (சூம்மி) 4

சூம்மி

கோர்க்கண்டனுக்கு வரத்தைக் கொடுத்து பின்
மரலியை தானுதைத்தோ
பெருமாமதியை அணிந்தோ
அருமாமரையும் தரித்தோ
ஏர்க்குமே என்னை இவ்வஞ்சகம் செய்திட
சசனே கண்பாரீர் தா

னே (சூம்மி) 10

இப்படியாய் ரதியேங்கி தவித்தி
சசனும் விஷ்டை கலைந்
இர்திரத்தவ் முனிவருந்
அந்திவண்ணேடி யாவரும் சேர்ந்
வாஸம் புகழ்திட வாழ்ந்திருப்பாயென
வார்த்தையுரைத்தாருகந்

து [சூம்மி] 11

வாசம் புகழ்ந்திடும் மாமயிலைத்
வாமும் கோவிந்தனின் பாட்
சூம்மியாக உரைத்ததைக்கேட்
எல்லாம் வாழி யென கொடிபேர்ட்
பாச முடனிதைபாலருரைத்தி
பாடினனே சூம்மி பாட்

டு [சூம்மி] 12

சூம்மி

முற்றிற்று